

Българитѣ не сж войнственни, когато ний знаемъ, че тѣ миналата година въ Сърбия юнашки сж се били.— Не било развито у тѣхъ съзнанието! А ми постъжването въ опълчението недоказва ли противното? твърдите, че опълченцитѣ били мързеливи. На това може да ви се укаже на успѣха въ обучението имъ въ Пловешкия лагеръ, който вий сами не отричате. Колкото се отнася до това, че опълченцитѣ испопадаха въ вчерашния походъ, то тѣ въ това бѣха най малко виновни. Нима кадровитѣ долни чинове не испопадаха? Нѣщо повече: не бѣха ли офицеритѣ, които се качиха на колята и лазаретнитѣ линейки? Не, въ това не сж виновати опълченцитѣ, а е виновато началството за неговото „безалаберно“ распорѣждане Но тукъ поручикъ Живаревъ прекъса Божински и му забѣлжи, че ако и да е било виновато началството, за вчерашнитѣ несъобразни распорѣждания, то за тѣхъ не трѣбва да се говори въ присѣтствието на долнитѣ чинове, които, дѣйствително, бѣха на близо и се прислушваха къмъ разговора на офицеритѣ, „кружока“ на които все повече и повече се увеличаваше.

Тукъ бѣха се събрали всичкитѣ офицери отъ 3-а дружина и нѣкои отъ другитѣ, между които бѣше и Шт-Капитанъ отъ 4-а дружина—Михида.

— Помилуйте, какви войници сж опълченцитѣ, каза Шт-Кап. Михида, като си хвърлятъ патронитѣ? Руския войникъ това никога нѣма да направи.

— Особенно, когато патронитѣ и вещевитѣ торби се возятъ на колята, забѣлжи Д-ръ Вязанковъ.

— Ний нѣтрѣбва да сравняваме Българскитѣ опълченци съ Русскитѣ войници, отговори на Михида Подпоручикъ Божински, защото освѣнъ, че тѣ иматъ блѣски традиции, но сж и учени и дисциплинирани.

— Какво ми говорите, възрази Михида натѣртено, Русския войникъ се отнѣма на сила отъ оралото, учатъ го, а подиръ го пращатъ да се бие за другитѣ, тогава, когато тѣзи „прохвости“ ужъ патриоти, отиватъ да освобождаватъ отечеството си, слѣдователно, като проникнати съ такава възвишена идея, тѣ не трѣбваше да безобразничатъ.